

Så spør hr. Keld Albrechtsen om fremtiden og siger, at sådan og sådan vil det være, ekspertisen skal ikke være i Nordsøen mere, og DONG er sådan og sådan. Jamen hvem siger, at de modeller, som finansministeren kommer tilbage med, som er økonomisk relevante for det danske samfund som sådan, ikke er sådan, at man siger, at en model kan være, at staten beholder noget af det?

Det er der ingen der siger, og det var det, jeg startede hele debatten med i dag. Der er jo ingen, der siger, at den model ikke er holdbar. Vi skal se på en lang række modeller, og det er det, eksperterne skal finde ud af sammen med finansministeren og sammen med Folketinget.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Nu tror jeg, at fru Aase D. Madsen begynder at forstå, hvad det er, jeg mener, når jeg taler om den styrke, der ligger i DONG. Jeg er faktisk glad for, at DONG har en styrke, der satte selskabet i stand til at byde på NESA. Jeg syntes så, at det var noget fjollet noget af DONG at begynde at blande sig i NESA, og det lykkedes så heller ikke, men det er en anden sag.

Kl. 15.05

Det er fuldstændig rigtigt, at DONG har den finansielle styrke, som skal til for at gå ind og løse opgaverne. Men så skal vi ikke begynde at plyndre DONG, således at DONG ikke er i stand til at løfte opgaverne. Så skal vi glæde os over, at DONG har den kapacitet og kan blive statens repræsentant i Nordsøen og kan blive det med et kapitalgrundlag og en kapitalstyrke, der er nødvendig, og har den ekspertise, der er nødvendig. Vi skal være dybt taknemlige over, at vi har et sådant statsligt selskab, og at vi kan sætte det ind til gavn for alle borgere i dette samfund.

Jeg vil så svare hr. Martin Lidegaard, at man bestemt kan være både grøn og liberal. Det mener jeg i øvrigt selv jeg er. Det, jeg sagde, var, at man næppe kan være grøn og liberalist, og det er noget helt andet. Det er noget med, at det hele skal ud i privat drift, også det, der ikke er egnet til det.

Jeg har ikke foreslået, at staten skal til at producere tandpasta. Jeg har bare nævnt, at der er nogle områder, hvor al praktisk erfaring viser, at staten og kommunerne gør det bedre. Her nævnte jeg så nogle eksempler, og jeg forstod, at hr. Martin Lidegaard langt hen ad vejen er enig. Det er så blot for at afklare nogle af begreberne. Jeg er meget glad for, at hr. Martin Lidegaard

brugte udtrykket liberal her i sit spørgsmål, for hvis deri skal ligge, at han måske ikke opfatter sig som liberalist, men som liberal, så synes jeg jo, at det er fremragende.

(Kort bemærkning).

Aase D. Madsen (DF):

Det, staten gør i øjeblikket, er jo ikke at plyndre DONG, tværtimod er det DONG, der plyndrer staten, vil jeg have lov til at sige. De har så mange milliarder, som vi kunne bruge i staten, så ind i statskassen med dem.

Så vil jeg gerne spørge, om den veneration, som hr. Albrechtsen stadig væk har for DONG, betyder, at han vil gå ind for en fusionsmodel med et stort kommercielt firma, så det bliver det her store energiselskab, hvor aktierne skal sendes på markedet, og hvor vi skal have børsnoterede selskaber osv.

DONG er ikke statisk. DONG kan ikke blive ved at leve i den nationalistiske filosofi, som hr. Albrechtsen har. Det er en illusion at tro. Det har overlevet sig selv. Tiden er blevet en anden, må jeg fortælle hr. Keld Albrechtsen, se det i øjnene. Derfor er det ikke staten, der skal sidde på dette store kommercielle selskab. Det er ikke i statens interesse.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg ved ikke, hvad fru Aase D. Madsen mente med det nationale, for jeg tror, at fru Aase D. Madsen er enig med mig i, at hvis DONG bliver sat til salg, vil den mest sandsynlige køber være A.P. Møller. Så bland udlandet uden om det her, for det vil der næppe være tale om.

Det, jeg hele tiden kredser om, er, at man ikke har kunnet sandsynliggøre, at en DONG-model vil være en dårlig løsning. Man kan bare ikke lide den. Det, jeg bare beder om, er, at vi får regnet igennem, hvad DONG-modellen vil betyde for staten og for skatteyderne. Lad os så sammenligne den med den model, som ministeren har fremlagt.

Det kan jo være, når man har set de beregninger – selv om det ville være bedre for skatteyderne, det tror jeg fuldt og fast at det ville, og det tror jeg at beregningerne vil vise – at Hr. Lidegaard får en anden opfattelse. Det kan vi så få afklaret ved at få det regnet igennem.

Hvis det viser sig, at jeg har ret, og at DONG-modellen er bedre end A.P. Møller-modellen, må man jo træffe sin beslutning. Så kan det godt være, at fru Aase D. Madsen alligevel siger, selv om